

Pau Figueres, millor disc de folk del 2015

Premis Enderrock 2016 de la crítica

Des de ben jove el guitarrista i compositor **Pau Figueres** ha acompanyat una llarga llista de músics, com ara **Carles D'Ània**, **Eliseo Parra**, **Marina Rossell**, **Gemma Humet** o **Judit Neddermann**. El músic ha decidit centrar-se en la seva aposta més personal i ha publicat un disc homònim que ha encisat la crítica dels Premis Enderrock 2016 i ha estat guardonat com a millor disc de folk. Què té de folk **Pau Figueres**?

Expliques que el disc *Pau Figueres* és la carta de presentació de la teva feina com a guitarrista i compositor, perquè fins ara havies gravat molt però sempre en projectes diversos al costat d'altra gent...

Pau Figueres: Sí. Tenia ganes de fer-ho des de feia temps, però no trobava el moment perquè em costava posar-m'hi. Em costava perquè sé que s'ha de fer bé, me'n volia sentir satisfet, i tot això és temps i esforç. Ho anava ajornant, però al final vaig trobar l'espai. Em vaig reservar els dies directament, sense tenir gaire clar què hi aniria: vaig anar amb l'Aniol Bestit, el tècnic de so, que es va oferir, i va anar molt bé, vam gravar la primera part, quasi totes les peces amb la guitarra espanyola. A partir d'aquí ja va quedar tot això fet i els mesos següents ho vam anar acabant.

És un disc que sona molt relaxat i molt alegre. No sé si és pel moment en què l'has gravat o perquè normalment la música que fas té aquest tarannà...

Bé, potser sí que és com va sorgir, no m'ho havia plantejat així. De fet no es planteja mai així, però després la gent ho nota. És veritat que en el conjunt de les peces no hi ha gaire mala llet. Bé, en algun moment sí, però això ho veig ara des de fora. I ara ja estic pensant en coses noves i en contrastos... i com extreure-ho.

L'àlbum, tot i que no és estrictament de folk, o en tot cas és més coses, s'ha valorat com a disc de folk. Agafa molt del flamenc o de guitarristes brasilers o de la clàssica, però tu has tingut una relació continuada amb la música tradicional i sempre en tens una certa aroma...

Sí, sí, totalment. Quan vaig fer aquest disc no el vaig pensar com a folk, però la música d'arrel l'he anat tocant com a acompanyant sobretot des de *Terregada*. Em ve dels meus pares, ells han treballat molt la música tradicional, l'han tocat en directe i l'han estudiat, i esclar tot això m'ha quedat com a pòsit. I he acompanyat artistes de folk, perquè la música d'arrel engloba moltes coses, és present arreu...

I no és una etiqueta estrictament musical, no pots dir això és 'folk' com això és un vals.

Sí, és més un sac gegant. Però sí, llavors quan toco jo, com que toco la guitarra espanyola, aquesta hi dona un cert ambient... Com el flamenc, que és on m'emmirallo més pel que fa a so últimament... o en l'articulació. És que no sé com explicar-ho... La meva sonoritat beu del flamenc.

I ara que dius del flamenc, últimament has presentat unes alegries a set temps ben originals... i també t'hem vist fent de productor. Quina és la teva idea de treball per al 2016?

Compondre un nou disc, directament. Sí que vaig tocant una peça, que ara es diu "Alegries a set", però ja veurem com les titulo. Ara em concentro a compondre coses noves amb una mica de canya. No vull dir que tot el proper disc serà així, però en el moment que hagi de tenir més nervi, en tindrà. Encara trigarà una mica a sortir, perquè em falta compondre coses, però en tinc algunes i tinc moltes ganes de fer-ho. Així que en els propers mesos estarà enllestit.

